

Hartforn. Der er tillige en anden Ting ved dette Forslag, som forekommer mig netop at være en smuk Tante ved det, nemlig at det kun skommer til at vedrøre Kommunerne i Forhold til, hvor meget de have af den Slags. Det er blevet sagt, at det kun er et forholdsvis ringe Antal Kommuner, som det kommer til Anvendelse paa — det er efter min Mening ikke rigtigt. Det vil have en stor Betydning for alle Amtskommuner, og det vil have en betydelig Indflydelse paa en stor Mængde Sognekommuner, ikke blot Sognekommuner, i hvilke der ligger større eller mindre Fabriker — og dem er der ikke saa saa af — men ogsaa for saadanne, hvor der, fordi der en Jærnbanestation f. Eks. eller fordi en stor Ejendomsbesidder eller Rigmand har sin Bopæl nær derved — danner sig en saadan By, ogsaa for saadanne vil det have overordenlig stor Betydning, og Tingen er, at Loven vil netop have Betydning i Forhold til, hvad der findes af bygningsafgiftspligtige Bygninger. Tæge vi f. Eks. en Landkommune, hvor der slet ikke er andet end Hartforn, fordi der slet ingen bygningsafgiftspligtige Bygninger er, og vi tænke os, at den af en eller anden Grund, f. Eks. fordi der kommer en Jærnbane, faar et andet Udseende, saaledes at de bygningsafgiftspligtige Bygninger blive det væsentlige, saa vil netop den Stat, de komme til at være, vokse i samme Forhold; det vil altsaa være fuldstændig retfærdigt paa den Maade at beskætte de Erhverv, som paaføre Kommunen Udgifter, hvormod det er i højeste Grad uretfærdigt og i mange Henseender ganske utaaaleligt at paalægge Landbruget alle Udgifter, og det kan i Længden ikke lade sig gøre, da man derved fuldstændig vil ødelægge Landbruget. Man har set det her ved Sundbyerne, at man af den Grund har maattet give Undtagelseslove. Jeg siger altsaa, at det vil stige netop i Forhold til de andre Erhvervs Indflydelse; naar der kommer andre Erhverv, følger det af sig selv, at de ville paaføre Kommunerne Udgifter, og det er da rimeligt, at de ogsaa deltage i disse Udgifter. — Der er en Ting, jeg vil gøre opmærksom paa, som ogsaa er et Retfærdighedskrav, og som ogsaa er af Betydning, og det er, det, at i en saadan Kommune kan man rikkere — eller rettere sagt: det vil blive Tilfældet — at naar efterhaanden andre Erhverv uden for Landbruget blive Hovedbestanden i Kommunen i finansiel Henseende, saa ville de være i Stand til at beskætte største Parten af Sogneraadspadserne; og saa ville altsaa Folk, som ikke have Interesse af Landvæsenet, være i Stand til at laste de forøgede Byrder over paa Landvæsenet

og lade dem blive der. Det er en Uretfærdighed, som vil undgaas ved det Forslag, som jeg har stillet. — Jeg har ment, det vilde være rimeligt, at Bygninger, hvis Værdi var under 1,500 Kr., og som udelukkende bebos eller benyttes af Ejeren, kun svare en Bygningsafgift lig med $\frac{1}{4}$ Album — det vil sige det samme som, at de egentlig slet ikke svare nogen Afgift, eller at de i Grunden ere fritagne, idet det er et meget ringe Beløb. Naar jeg har stillet det Forslag, saa er det dels i Overensstemmelse med de nuværende Regler for bygningsafgiftspligtige Bygninger, og naar jeg ikke har fritaget dem fuldstændig — her har jeg foreslået en lille Forandring fra i Fjor — saa ligger det tillige i, at man derved vil sikre en Del Folk Valgret i Kommunerne; de ville gennem denne Afgift, som mere er nominal end reel, paa Grund af, at den er saa ringe, blive Vælgere til Kommunen, hvad de maatte ellers ikke ville blive. Jeg skal imidlertid bemærke, at man ogsaa kan saa disse Folk til at være Vælgere paa anden Maade, nemlig gennem deres Arbejde ved Brandvæsenet; det er Grunden, hvorfor jeg har sat $\frac{1}{4}$ Album. — Hertil skal jeg foreløbig indskrænke mig ved min Dmtale af den Del af mit Forslag.

Dernæst kommer jeg til den anden Del af det, det er nemlig Forslaget om Ligningen paa Formue og Lejlighed. Med Hensyn dertil skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg har ment, at det vilde være umuligt at lægge den antagne aarlige Indtægt til Grund. I saa Henseende kan jeg for det første henvisse til Regeringens Lovforslag og ligeledes til Flertallets Forslag, hvor der ogsaa er Tale om at opgive Indtægten, rigtignok under andre Forhold. Jeg mener i det hele taget, at det er rimeligt at lægge Indtægten til Grund; deraf følger jo ikke, at det ikke skal være en Stat paa Formue og Lejlighed, og jeg har netop indrettet det saaledes, at det bliver det; men jeg tror, at man altid bør lægge Indtægten til Grund. Jeg tror ligeledes, at saa snart der kommer Klager, vil der straks blive Spørgsmaal om, hvad man anslaar Indtægten til. Jeg har da altsaa lagt Indtægten til Grund, men paa en saadan Maade, at de store Indtægter ville blive forholdsvis hyderligere beskattede; det vil med andre Ord sige, at jeg er gaaet frem efter en stigende Skala. De Tal, jeg her har valgt, kunne jo selvfølgelig omtvistes, og jeg skal paa ingen mulig Maade opretholde, at det er de rigtige; jeg skal kun sige, at jeg har troet, at de kunde være rigtige ved at se efter lignende Forhold i andre Lande, f. Eks. Østerrig, for-